

Προσκύνημα εμπιστοσύνης πάνω στην γη στην Ρώμη

Από το Κιγκάλι στην Ρώμη

Ένα μήνα προτού την Ευρωπαϊκή συνάντηση στην Ρώμη, μια φάση του «Προσκυνηματος εμπιστοσύνης πάνω στην γη» έγινε στο Κιγκάλι της Ρουάντα κατά το διάστημα 14-18 Νοεμβρίου. Ήταν της τρίτης φάσης του στην Αφρική μετά το Γιοχάνεσμπουργκ της Νοτίου Αφρικής (1995) και του Ναϊρόμπι στην Κένυα (το 2008). Όσοι συμμετείχαν ήρθαν από ολόκληρη την Ρουάντα από την περιοχή των μεγάλων λιμνών της Ανατολικής Αφρικής και πιο μακριά, – ενώ περισσότεροι από 8500 νέοι από 35 χώρες φιλοξενήθηκαν σε 4000 οικογένειες.

Από το Κιγκάλι, δυο από τους αδερφούς μου και εγώ πήγαμε στην Γκόμα, στο Βόρειο Κίβου, ακριβώς την στιγμή που οι πρόσφατες αναταραχές ανάγκασαν δεκάδες χιλιάδες οικογένειες να γίνουν πρόσφυγες στην επαρχία αυτή.

Η Ρουάντα πέρασε μεγάλη δυσκολία. Οι μνήμες και οι πληγές παραμένουν ζωντανές. Αλλά η χώρα στέκεται πάλι στα πόδια της. Θαυμάζουμε αυτούς που φέρουν την συμπόνια και την ίαση, παραδείγματος χάρη αυτούς που φροντίζουν τα ορφανά σαν να ήταν δικά τους παιδιά.

Από την Ρουάντα πάνω από όλα κάνουμε έκκληση για συμφιλίωση. Η εκκλησία επιθυμεί να βοηθήσει σε βάθος για την συμφιλίωση, όχι όμως με μια επιβληθείσα συνύπαρξη αλλά ως μια συμφιλίωση της καρδιάς. Αυτό είναι ένα κάλεσμα για όλους μας: Πως μπορούμε να συμφιλιώσουμε αυτό που φαίνεται και ίσως και να είναι ασύμβατο; Δεν είμαστε βέβαια καταδικασμένοι σε παραίτηση ή παθητικότητα, διότι ο Κύριος ήρθε για να συμφιλιώσει ότι φαινομενικά φαινότανε μόνιμα αντίθετο.

Στην Γκόμα, σε ακραίες συνθήκες, συχνά εν μέσω απόλυτης ένδειας και μεγάλης αγωνίας συναντήσαμε ειρηνοποιούς και μάρτυρες αγάπης. Εξαιτίας της πίστεως τους παραμένουν όρθιοι στα πόδια τους εν μέσω χάους φόβου και εγκατάλειψης. Κρατούμε στα μάτια μας την εικόνα της εκκλησίας η οποία και είναι ένα μέρος υποδοχής ακόμη και αν καμιά άλλη δομή δεν λειτουργεί.

Βαθύτατα εντυπωσιάστηκα από την ζωτικότητα των νέων Χριστιανών στην Αφρική. Αυτός ο δυναμισμός είναι και μια μορφή Βιβλικής ενθάρρυνσης για να κρατούμε στερεή την ελπίδα

Αν το 2012 μας έκανε ιδιαίτερα προσεκτικούς με τους νεαρούς Αφρικανούς, το 2013 θα μας επιτρέψει να ακούσουμε τους νεαρούς Ασιάτες: Τον Οκτώβριο-Νοέμβριο του έτους, λίγοι από εμάς θα κάνουμε ένα προσκυνηματικό ταξίδι σε αρκετές χώρες με στάσεις στη Σεούλ στην Κορέα, κατόπιν στο Βασάι και στο Μουμπάι στην Ινδία.

Θα αρχίσουμε το έτος 2013 με μια επίσκεψη στην Κωνσταντινούπολη μαζί με εκατό νέους, για να εορτάσουμε τα Επιφάνεια με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο και τους Χριστιανούς αυτής της πόλης.

Η επιστολή που δημοσιεύτηκε την προηγούμενη χρονιά στο Βερολίνο,

“Προς μια νέα αλληλεγγύη”, θα συνεχίσει να συντηρεί την αναζήτηση μας για τα επόμενα τρία χρόνια. Έχει ήδη επισημάνει τα βήματα για την προετοιμασία για την “συνάθροιση για μια νέα αλληλεγγύη” η οποία θα πραγματοποιηθεί στο Ταιζέ τον Αύγουστο του 2015 (www.taize.fr).

Για να συνεχίσουμε αυτή την προετοιμασία, θα αφιερώσουμε το έτος 2013, αρχίζοντας με την Ευρωπαϊκή συνάντηση στην Ρώμη, στην έρευνα του «πως αποδεσμεύουμε τις πηγές της εμπιστοσύνης στο Θεό». Το έτος της πίστεως που καθιερώθηκε από τον Πάπα Βενέδικτο τον 16ο μας επικεντρώνει σε αυτό. Ιδού λοιπόν τέσσερις προτάσεις για να μας βοηθήσουν να το προωθήσουμε.

f. Alois

Προτάσεις 2013

Αποδέσμευση των πηγών

της εμπιστοσύνης στον Θεό

Πρώτη πρόταση

Μιλάμε μαζί για το ταξίδι μας στην πίστη

Ποιο το νόημα της ζωής μας; Πως τοποθετούμαστε απέναντι στον πόνο και το θάνατο; Που βρίσκουμε τη χαρά της ζωής;

Αυτές είναι ερωτήσεις που κάθε γενιά και κάθε άνθρωπος καλείται να απαντήσει.

Οι απαντήσεις δεν μπορεί να περιέχονται σε έτοιμα στερεότυπα.

“Και αν ο Θεός υπήρχε ...;” Η ερώτηση για την ύπαρξη του Θεού δεν έχει εξαφανιστεί από το ορίζοντα, αλλά ο τρόπος με τον οποίο και γίνεται πια έχει αλλάξει.

Το γεγονός ότι η αυθύπαρξη είναι κεντρικό σημείο στην ηλικία μας έχει μια θετική πλευρά: Ενισχύει την αξία του ανθρώπου, της ελευθερίας και της αυτονομίας.

Ακόμη και σε κοινωνίες όπου η θρησκεία είναι παρούσα, η εμπιστοσύνη στον Θεό ματαιώνεται από μόνη της. Απαιτεί μια προσωπική απόφαση.

“Ο Θεός κατοικεί σε φώς απρόσιτο. Κανένας από τους ανθρώπους ούτε τον είδε ούτε μπορεί να τον δει” (Α’ Τιμ 6:16). Αυτά τα λόγια του Αποστόλου Παύλου έχουν μια σύγχρονη απήχηση. Ποιες είναι οι συνέπειες από όλα αυτά;

Ας ψάξουμε μαζί, συζητώντας γι’ αυτό μιλώντας και με άλλους πιστούς ακόμη και με άθεους ή αγνωστικιστές. Η διαχωριστική γραμμή μεταξύ πίστεως και αμφιβολίας διαπερνάει πολλούς είτε πιστούς είτε άπιστους.

Όταν αυτοί που αναζητούν το Θεό είναι λιγότερο καταφατικοί στο τρόπο που εκφράζουν την πίστη τους, αυτό δεν σημαίνει ότι πιστεύουν και λιγότερο, αλλά μάλλον ότι είναι αρκετά ευαίσθητοι στην υπερβατικότητα του. Αρνούνται να κλείσουν το Θεό μέσα σε έννοιες.

Αν κανείς δεν μπορεί να δει τον Θεό τότε πως οι πρώτοι Χριστιανοί λέγανε ότι δια του Ιησού βλέπουν το Θεό; “Αυτός είναι η εικόνα του αόρατου Θεού,” γράφει ο Απόστολος Παύλος το ίδιο (Κολοσσαείς 1:15).

Ο Χριστός είναι ένα με το Θεό, αληθινός Θεός και αληθινός άνθρωπος, αδιαιρέτως και ασυγχύτως. Πόσες προσπάθειες έχουν γίνει για να διασαφηνιστεί η σημασία αυτών των παραδόξων εκφράσεων του μυστηρίου του Θεού! Αυτές δεν αντικαθιστούν τη δική μας έρευνα, όμως κατευθύνουν την πορεία της.

Με αυτά που είναι και αυτά που έκανε ο Ιησούς δείχνει ότι ο Θεός είναι αγάπη. Αποκαλύπτει την καρδιά του. Ο Θεός δεν είναι αυθαίρετη δύναμη αλλά αυτός που μας αγαπάει.

Οι πρώτοι Χριστιανοί μαρτύρησαν ότι ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών και είναι εν Θεώ. Και έρχεται να εγκαθιδρύσει την εν Θεώ ζωή, σαν έναν θησαυρό, στις καρδιές αυτών που συναντά. Και ο θησαυρός αυτός είναι επίσης μια προσωπική παρουσία. Ονομάζεται “Άγιο πνεύμα”, που δίνει παραμυθία και δύναμη.

Τα ονόματα “Πατήρ,” “Υιός” και “Άγιο πνεύμα” δείχνουν ότι ο Θεός είναι κοινωνία, σχέση, διαλεκτική, αγάπη... σε σημείο οι τρεις να είναι ένα. Έτσι η Χριστιανική πίστη περιέχει ένα τέτοιο παράδοξο που δεν μας επιτρέπει ποτέ να γίνουμε κύριοι της αλήθειας του Θεού.

Δεύτερη πρόταση

Αναζήτηση και συνάντηση με τον Χριστό

Ο Χριστός δεν δίδαξε μια θεωρία, έζησε ανθρώπινα όπως όλοι μας. Με την μόνη διαφορά ήταν ότι η αγάπη του θεού ακτινοβολούσε μέσα του, χωρίς καμιά σκιά.

Αλλά ήδη την διάρκεια της ζωής του, πολλοί ήταν εκείνοι που δυσπιστούσαν: “Είναι τρελός” (Μκ 3:21), “Νομίζει ότι είναι ίσος με τον Θεό” (Ιω 5:18).

Κανείς δεν υποχρεώθηκε να τον πιστέψει. Αλλά η πίστη είναι πολύ παραπάνω από ένα συναίσθημα. Αλλά επίσης είναι και μια λογική πράξη. Είναι δυνατόν με ώριμη σκέψη να πιστεύει κάποιος στον Χριστό.

Τι κάνει τον Χριστό αξιόπιστο; Τι ωθεί ώστε εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια τώρα τόσο άνθρωποι τον ακολουθούν; Δεν είναι η ταπεινότητά του; Δεν επέβαλε τίποτα και σε κανέναν. Απλά πήγε σε όλους τους ανθρώπους για να τους πει ότι ο Θεός είναι ο πλησίον τους.

Εμπιστεύτηκε αυτούς που η κοινωνία δεν τους εμπιστευόταν. Διαφύλαξε την αξιοπρέπεια τους. Αυτός ο ίδιος συναίνεσε στο να περιφρονηθεί και να αποκλειστεί για να μην αρνηθεί την αγάπη του Θεού για τους φτωχούς και τους αποκλεισμένους.

Μπορούμε να συναντήσουμε τον Χριστό μελετώντας την ζωή του στο Ευαγγέλιο. Σήμερα ακόμη μας ερωτά: “Ποιος είμαι εγώ για σένα;” (Μτθ 16:15). Και μας είπε ότι δίδει τον εαυτόν του στην Ευχαριστία.

Μπορούμε να τον συναντήσουμε στην κοινωνία, όταν οι εκκλησίες μας γίνονται κοινότητες υποδοχής.

Την επόμενη χρονιά, θα αναζητήσουμε συγκεκριμένες δυνατότητες ώστε να συμβάλουμε να γίνει ορατή η κοινότητα αυτών που αγαπούν τον Χριστό.

Τον συναντούμε στους πένητες. Ο Χριστός έτρεφε γι αυτούς μια ιδιαίτερη αγάπη.

“Ότι κάνετε για τον τελευταίο εκ των αδερφών μου, αυτό το κάνετε για μένα” (Μτθ 25:40), θα θέλαμε να επιβεβαιώσουμε την αλήθεια αυτών των λόγων ενόψει της συνάντησης μας το 2015.

Μπορούμε να τον συναντήσουμε όταν ατενίζουμε τους μάρτυρες.

Ας πάμε, μαζί ή και με λίγους άλλους, να συναντήσουμε και να ρωτήσουμε έναν άντρα ή μια γυναίκα των οποίων η ζωή άλλαξε μετά από μια συνάντησή τους με τον Χριστό.

Ή ας διαβάσουμε μαζί την ζωή ενός μάρτυρα της πίστεως: Φραγκίσκος της Ασίζης, Ζοζεφίνας Μπακίτα, Ντίτριχ Μπόνχοφερ, Οσκαρ Ρομέρο, Μητέρα Τερέζα, Αλέξανδρος Μεν, καθώς και πολλοί άλλοι.

Ήτανε όλοι μεταξύ τους διαφορετικοί, και καθένας τους είχε τη δική του χάρη. Δεν πρόκειται για την αντιγραφή τους αλλά να δούμε πως η πίστη στον Χριστό τους μεταμόρφωσε.

Είχαν τα ελαττώματά τους. Αλλά όλοι μιλούσαν με τον Θεό δια της προσευχής έστω κι αν ορισμένοι από αυτούς είχαν γνωρίσει εσωτερικό σκοτάδι. Η σχέση τους με τον Χριστό τους απελευθέρωσε, και έτσι άνοιξε μέσα τους ό,τι καλύτερο είχαν.

Τρίτη πρόταση

Αναζήτηση τρόπων για να στηριχτούμε στον Θεό

Η πίστη και η εμπιστοσύνη μας στο θεό σημαίνει ότι στηριζόμαστε σε αυτόν. Η πίστη δεν σημαίνει ότι μπορούμε τα πάντα ή ότι έχουμε μια πιο εύκολη ζωή, αλλά ότι βρίσκουμε μια αρχή και ένα σημείο εκκίνησης.

Σημαίνει ότι δεν εξαρτόμαστε πλέον από τις επιτυχίες ή αποτυχίες μας, και άρα τον αυτό μας, αλλά από κάποιον Άλλο που μας αγαπά.

Κανείς δεν μπορεί να ζήσει χωρίς στήριγμα και ως εκ τούτου, όλοι πιστεύουν σε κάτι. Ο Ιησούς μας καλεί να στηριχτούμε στον Θεό όπως αλλά και γιατί και ο ίδιος έπραξε. Μας διδάσκει σαν προσευχόμεστε, “Πάτερ υμών ο εν τοις ουρανοίς”.

Η λατρεία εν σιωπή τρέφει την σκέψη και τη διάνοια. Αλλά ακόμη περισσότερο μας τοποθετεί ενώπιον και εντός του μυστηρίου του Θεού.

Διευθετώντας στιγμές “Σαββάτου”, κάποιες στιγμές κενού και καταπαύσεως αφιερώνουμε τον χρόνο μας για να ανοίξουμε την πιο κοντινή εκκλησία δυο ώρες την εβδομάδα, προσευχόμεστε μαζί με άλλους, και συμμετέχοντας στην τοπική εκκλησία για να μνημονεύσουμε το θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού... όλα αυτά επιτρέπουν στο Θεό να είναι καθημερινά ανάμεσα μας.

Υπάρχει μια εσωτερική δύναμη ζωής σε κάθε ανθρώπινο ον όπου το φως και οι σκιές, οι χαρές και οι φόβοι, η πίστη και η αμφιβολία σμίγουν. Απίστευτα ανοίγματα μπορούν εκεί να συμβούν.

Όταν γνωρίζουμε ότι αγαπιόμαστε και αγαπάμε, όταν βιώνουμε δεσμούς φιλίας, ή επίσης όταν η ομορφιά της δημιουργίας ή και η ανθρώπινη δημιουργικότητα μας αγγίζει, αυτό μας δείχνει ότι η ζωή είναι ωραία. Αυτές οι στιγμές καμιά φορά μας πιάνουν εξ’ απήνης. Μπορεί να προκύψουν σε περιόδους πόνου, σαν ένα φως που έρχεται από αλλού.

Εκεί μπορούμε να δούμε, με απλότητα, την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στις ζωές μας.

Στις μέρες μας όπου πολλοί βιώνουν διαλυμένες σχέσεις και απρόσμενες αλλαγές στην ύπαρξη τους, η σχέση με τον Χριστό μπορεί να δώσει συνέχεια και νόημα.

Η πίστη δεν διαλύει τις εσωτερικές μας αντιφάσεις, αλλά το Άγιο Πνεύμα μας οδηγεί σε μια ζωή χαράς και αγάπης.

Τέταρτη πρόταση

Να ανοιχτούμε χωρίς φόβο στο μέλλον και στους άλλους.

Η πίστη δεν μας κλείνει στους εαυτούς μας. Η εμπιστοσύνη στον Χριστό μας ανοίγει την εμπιστοσύνη για το μέλλον και τους άλλους. Μας ενθαρρύνει να αντιμετωπίσουμε θαρραλέα τα προβλήματα της ύπαρξης και της εποχής.

Η πίστη είναι σαν μια άγκυρα που μας δένει στο μέλλον του Θεού, στον Αναστημένο Χριστό με τον οποίο και μας δένει άρρηκτα. Εάν το Ευαγγέλιο δεν αφήνει κανένα περιθώριο προβληματισμού για την μετά θάνατον ζωή, αλλά μας αφήνει την ελπίδα ότι θα δούμε τον Αναστημένο Χριστό που ήδη αυτός αποτελεί την ζωή μας.

Η πίστη μας οδηγεί στο να μην φοβόμαστε ούτε το μέλλον ούτε τους άλλους.

Η πίστη δεν είναι αφέλεια. Έχει επίγνωση του κακού που υφίσταται στην ανθρωπότητα, μέχρι μέσα στις καρδιές μας. Αλλά και δεν ξεχνά ότι ο Χριστός ήρθε για όλους.

Η πίστη στον Θεό μας γεννά ένα νέο βλέμμα με το οποίο βλέπουμε τους άλλους, τον κόσμο και το μέλλον, ένα βλέμμα ευγνωμοσύνης και ελπίδας, ένα βλέμμα για την ομορφιά.

Η πίστη στο Θεό μας απελευθερώνει και μας κάνει δημιουργικούς.

Και τότε μπορούμε να ψάλλουμε με τον Άγιο Γρηγόριο του 4ου αιώνα: “ω εσύ που είσαι ‘πάντων επέκεινα’, ποιος νους μπορεί να σε κατανοήσει; Όλοι σε επιποθούν.”

Μηνύματα που ελήφθησαν για τη Συνάντηση στις Ρώμη

δες [http: www.taize.fr](http://www.taize.fr)

Τον Αύγουστο του 2015 :

Συνάντηση στο Ταιζέ για μια νέα αλληλεγγύη

Εβδομηκοστή πέμπτη επέτειος της κοινότητας του Ταιζέ.

Εκατοστή επέτειος από την γέννηση του Αδερφού Ροζέ.